

"Винаги съм предпочитал качеството пред количеството."

Интервю на Envy с Peter Tagtgren (Pain, Hypocrisy)

Да се впускате в обяснения кой е Peter Tagtgren би било леко излишно. Шведският работохолик и основна движеща сила в Pain, Hypocrisy и "Abyss Studio" е меко казано популярна фигура в българските "екстремни" среди вече две десетилетия, а след последователните гостувания с всяка от групите си в София се превърна и във всенароден любимец, чието ново прозвище (едва ли сте забравили френетичните скандирания "Пе-шо! Пе-шо! Пе-шо!") със сигурност ще кънти и от задаващото се в края на годината юбилейно DVD-издание на Hypocrisy... Естествено, тази тема не остана незасегната в интервюто, чийто текст ви очаква по-долу, макар поводът за разговора ни с мистър Tagtgren да бе друг, а именно - предстоящата на 3 юни поява на седмия албум на (почти) едноличния му проект Pain, двусмислено озаглавен "You Only Live Twice". Дискът излиза чрез "Nuclear Blast Records" (в България - музикална компания "Wizard"). Открихме Peter в щабквартирата на немския звукозаписен гигант в Донцдорф и след кратка размяна на поздравя, любезности и информация за времето в Германия и България, диалогът ни продължи по същество...

Metal Katehizis: И така, Peter, новият албум на Pain ще бъде официално издаден на 41-ия ти рожден ден - 3 юни. Внимателно планиран ход ли е това съвпадение или чиста случайност?

Peter Tagtgren: По-скоро случайност - "Nuclear Blast" просто определиха тази дата, но не знам дали са знаели, че точно тогава е рожденият ми ден, хе-хе...

Как ще отбележиш двете събития?

Предишната вечер, в четвъртък, ще има парти по случай издаването на албума на Pain в Стокхолм, а на самия 3 юни ще репетираме цял ден. Възможно е по някое време да си спретнем барбекю и да празнуваме, но не прекалено бурно, тъй като на следващия ден ще свирим на един от големите фестивали в Швеция, така че трябва да сме във форма. Виждаш, че няма как да купонясвам кой знае колко... поне не и преди концерта, ха-ха-ха!

Нека тогава да се концентрираме над албума на Pain. "You Only Live Twice" ("Човек живее само два пъти")... Какво имаш предвид?

Заглавието е пряко свързано с едноименната песен от диска, в която става дума за завистта между хората. За ревността от успеха на околните. За разочарованието от собствения ти живот. В повечето случаи нещата не се развиват така, както сме ги планирали, и ни се приисква да получим втори шанс.

Обложката свързана ли е по някакъв начин с тази идея?

Не, ни най-малко. Искахме да направим нещо шантаво с талисмана ни - онова човече със залепена уста и забити в главата пирони, което наричаме Painhead. В крайна сметка, немският художник Heile се справи блестящо и нарисова изображението, което виждате. Лично на мен ми навява асоциации с филмите на Tim Burton...

А за какво друго, освен за завистта и надеждата за втори шанс в живота, се разказва в текстовете ти този път?

В албума няма единна концепция, но като цяло пея за случки и ситуации от ежедневието. "Dirty Woman", например, е за нас, мъжете - как оглупяваме, когато наоколо се завърти някоя красива жена, и кръвта от горната ни глава се смъква в долната, ха-ха-ха! Коефициентът ни на интелигентност рязко пада, жените го усещат и започват да ни използват както си поискат... "The Great Pretender" пък е за някой, който се опитва да се изкара най-големият герой на света, но в действителност не е нищо повече от жалък клоун - мъчи се да бъде велик в очите на околните, но единственото, което успява да предизвика, е насмешка и подигравки. "Feed the Demons" е за страха, който трябва да изпитваш от собствените си демони. Да си даваш ясна сметка за съществуването им и да се пазиш от тях, за да не те изненадат... Искам да кажа, че човек никога не знае кога може да откачи и примерно да отиде в училище и да започне да гърми по съучениците си... Ето, за такива неща става дума в текстовете.

Ясно... Ами музиката? От това, което чух, албумът е осезаемо по-китарен, отколкото електро-ориентиран, доста по-директен и... едва ли не праволинеен.

Така е, да. Този път композирах всички песни с помощта на електрическата си китара, а не на синтезатора, което е крайно необичайно за мен, що се отнася до обичайния ми начин на писане на песни на Pain. Оказа се, че и тази схема работи, при това по-добре от очакваното! Вече дадох стотина интервюта по повод "You Only Live Twice" и повечето журналисти се кълнат, че това е най-силният албум на Pain, който са слушали, така че няма как да не съм доволен. Моля се само и феновете да мислят по същия начин, тъй като наистина дадох най-доброто от себе си.

Прави впечатление и друга промяна в обичайната за Pain практика - този път не си записвал кавър версии, нито си канил гост-музиканти и вокалисти. Защо?

Защото нямаше нужда да го правя. Бях толкова погълнат от работата по албума, че дори за миг не ми е минавало през ума да прибягвам до подобни хитрини. Когато приключих и чух крайния резултат, останах напълно удовлетворен и не изпитах необходимост да подсилвам която и да било песен с чужди вокали или пък да добавям преработки на чужди парчета.

Отново ли записа всички инструменти в албума сам?

Да, с изключение на барабаните. David Wallin, който свири в Pain на концертите ни, ми помогна с ударните инструменти във всички песни и им придаде още по-естествено и органично звучене.

Обмислял ли си възможността да позволиш и на другите двама от концертния ви състав - Michael Bohlin (китара) и Johan Husgavfel (бас), да участват и в студийни записи на Pain?

Някой ден - може би... Johan живее твърде далеч - чак долу, в южните райони на Швеция, което е на около 700 км от моя дом. Много по-лесно е аз да запиша бас партиите в албума, а той да ги разучи за концертите ни, отколкото да го карам да идва при мен. Що се отнася до Michael, не е седял съвсем без работа - направи няколко ремикса и... Като цяло, не би било честно да кажа, че само аз се занимавам с Pain, тъй като и Michael, и Johan, и David са сериозно отдадени на групата, раздават се докрай по време на турнетата ни, помагат ми с уебсайта и... Изобщо, мога да разчитам на тях по всяко време.

Това е чудесно, но проблемът е, че, съдейки по разписанието на предстоящото турне на Pain, което публикувахте на rainworldwide.com, няма да ви видим отново в България...

Да, знам, знам... Букинг агентът ни работи здраво по въпроса и силно се надявам да получи добра оферта от някой от промоутърите ви, тъй като наистина искаме да свирим отново в София.

Имаше слухове, че дори възнамерявате да снимате DVD при следващото посещение на Pain тук. Така ли е?

Е, не - нали вече го направихме с Hypocrisy. Съгласи се, че би било прекалено да снимам концерти и с двете си групи на едно и също място, нали? Възможно е да заснемем отделни кадри от следващата ни изява с Pain за евентуално бъдещо ползване в клип или DVD, но само ако е в друга, по-голяма зала. Това, обаче, няма как да се планира отсега, тъй като не е ясно какъв ще е интересът към Pain след половин или една година...

О, интерес ще има, бъди сигурен! Освен това, няма как да свирите в същата зала, тъй като вече я няма...

Нима? Защо?

Появи се опасност от срутване на част от тавана й, най-общо казано.

Сериозно!? Кога?

Преди около половин година.

Лошо, много лошо - наистина харесвах тази зала... Къде може да се свири сега в София?

Не е като да няма зали, макар и не с капацитета на добрия стар "Blue Box".

Някое място като за 500 души?

Ами... Всъщност - да, сравнително наскоро откриха точно такъв клуб в един подлез в центъра на града.

Чудесно! А как е сцената му? Достатъчно голяма ли е?

По-малка е от онази в "Blue Box", но мисля, че ще свърши работа.

Дано... Питам, защото ще носим доста апаратура, видеостени и подобни неща, за които ще ни трябва относително голяма сцена...

Сигурен съм, че местният промоутър, който ще ви покани, ще измисли нещо.

Да, надявам се... Ще кажа на букинг агента ни да се размърда и да задвижи преговорите за концерт - трябваше да е свършил тази работа още преди половин година... Наистина ми се иска да дойдем отново в София!

И на нас, и на нас... А какво стана с концерта, който заснехте с Hypocrisy тук преди повече от година? Кога ще го издадете?

През ноември. Получи се убийствено!

Избрахте ли вече заглавие за DVD-то?

Обсъждахме да го кръстим "Live in Bulgaria", но не съм сигурен дали ще остане така, тъй като изданието ще е юбилейно - по случай 20-ата годишнина от създаването на Hypocrisy, и в крайна сметка може да излезе и под друго име... Включихме не само концерта в София, но и 45-минутен документален филм за историята на групата и всичките ни видеоклипове, както и кадри от изпълнения в Южна Америка с продължителност от около половин час.

В крайна сметка, доволен ли си, че избрахте именно софийското шоу за заснемане, а не някой от другите концерти от миналогодишното турне на Hypocrisy? Моля те, бъди честен.

Не съжалявам ни най-малко - концертът в София беше перфектен, наистина перфектен! Единственото ни шоу, което може да се мери с българското, бе в Коста Рика, но съм доволен, че заснехме именно софийската ни изява, тъй като сцената при вас бе много по-добра.

Като изключим самия концерт, какво те впечатли най-силно по време на престоя ти в София?

Спомням си, че пристигнахме в четвъртък и си заминахме чак в неделя, така че имахме на разположение цял уикенд за разходки, пиене и купонясване. Забавлявахме се неистово, запознахме се цял куп свежи хора... Наистина беше страхотно!

С други думи - има шанс да приветстваме Hypocrisy отново в София...

О, да! Категорично искаме да повторим!

А има ли шанс да дочакаме и нов албум в близко бъдеще?

Няма да е скоро. В момента съм се посветил изцяло на Pain - издаването на "You Only Live Twice", даване на интервюта, след това фестивални участия, турне до края на есента... В мига, в който си дадем малко почивка, със сигурност ще се заема с композирането на нови песни, но не знам дали ще са за Pain или за Hypocrisy - зависи от настроението ми в конкретния момент. От друга страна, нямам представа с какво се занимава Mikael (Hedlund, бас) напоследък - не сме се чували от няколко седмици, но не бих се изненадал, ако е започнал да пише материал за следващия албум на Hypocrisy, така че не се знае... Току виж сме ви изненадали с нещо ново по-скоро, отколкото очаквате, хе-хе... Сигурно е само, че няма да избързваме и да претупваме нещата. Градили сме тази група в продължение на две десетилетия и категорично няма да позволя да се сринем в очите на хората, издавайки някой недообмислен боклук. Винаги съм предпочитал качеството пред количеството.

Като каза "качество", няма как да не се сетя за небезизвестното ти "Abyss Studio" и работата ти като продуцент. Какво ново в "Бездната"?

Ще продуцирам следващия албум на Sabaton, но това ще стане едва през декември. Преди това ще съм твърде зает с Pain, а ако ми остане малко свободно време, бих искал да го посветя на писане на нов материал, както вече стана дума.

Най-искрено ти желая успех във всичките ти начинания и ти благодаря за разговора!

И аз ти благодаря! И искрено се надявам да се видим отново в София - би трябвало да е през ноември, стига нещата да се наредят благоприятно...

